

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019 și sentinței Judecătoria Strășeni (sediul Călărași) din 16 iulie 2019, în cauza penală în privința lui

Caragea Ilie xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.02.2019 – 16.07.2019;

Instanța de apel: 12.08.2019 – 16.10.2019;

Instanța de recurs: 27.12.2019 – 27.05.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoria Strășeni (sediul Călărași) din 16 iulie 2019, Caragea Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 32500 (treizeci și două mii, cinci sute) lei.

Corpul delict: arma cu nr. „46661” de model „TOZ-7”, cu țeavă ghintuită și cele 40 cartușe, care se află la păstrare în camera de păstrare a IP Călărași, să fie nimicite după devenirea definitivă a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Caragea Ilie intenționat a păstrat o perioadă de timp la domiciliul său, amplasat în

xxxxx, până la data de 16 ianuarie 2019, o armă și 40 de cartușe depistate și ridicate în cadrul percheziției la domiciliul ultimului efectuate la 16 ianuarie 2019 de către colaboratorii de poliție a IP Călărași, după cum urmează: o armă cu nr. „46661”, care se referă la categoria armelor de foc letale și este considerată pușcă de sport și vânătoare de model „ТОЗ-7”, cu lovitură circulară, cu țeava ghintuită lungă de calibrul 22LR (5,6x15,5mm), confecționată industrial, la uzina „Тульский Оружейный Завод”, orașul Tula, care, este în stare de funcționare și utilă pentru efectuarea tragerilor; douăzeci și șapte cartușe, se referă la categoria munițiilor letale și sunt cartușe de calibrul 22LR (5,6x15,5mm) cu lovitură circulară, confecționate industrial, dintre care 23 cartușe de firma „Sellier&Bellot”, Cehia, 2 cartușe de marca comercială „Vostok”, Federația Rusă și 2 cartușe de firma „Winchester Australia Limited”, Australia. Cartușele sunt destinate pentru trageri din arme cu țeava ghintuită, de calibrul 22LR (5,6x15,5mm), fiind utile pentru efectuarea tragerilor: un cartuș, se referă la categoria munițiilor letale și este cartușul de calibrul 22WMR (Winchester Magnum Rimfire) cu lovitură circulară, confecționat industrial, de firma „Sellier&Bellot”, Cehia, care este destinat pentru trageri din arme cu țeavă ghintuită, de calibrul 22WMR, fiind utile pentru efectuarea tragerilor; 11 cartușe, se referă la categoria munițiilor letale și sunt cartușe militare de calibrul 5,45x39mm, cu lovitura centrală, cu glonț cu miez din metal dur, confecționate industrial, la uzina de muniții „Барнаульский патронный завод”, în orașul Barnaul, Federația Rusă, dintre care 10 cartușe în anul 1981 și un cartuș în anul 1990, sunt destinate pentru efectuarea tragerilor din armele cu țeava ghintuită pistoale – mitralieră de tipul AK-74, AKS-74, AKS-74U, AK-105, AN-94, puștile-mitralieră de tipul RPK-74, RPKS-74, etc., și sunt utile pentru efectuarea tragerilor; un cartuș, se referă la categoria munițiilor letale și este cartuș militar de calibrul 7,62x54mmR, cu lovitura centrală, cu glonț cu miez din metal dur, confecționat industrial, la uzina „Машиностроительный завод им. Ленина”, or. Bișkek, Republica Kârgâzstan, în anul 1988, destinat pentru efectuarea tragerii din carabinele – „Мосин”, „СВТ”, „СВД”, mitralierele – „Maxim”, „ДП”, „ПК”, „ПКТ” și alte arme de acest calibru, toate cartușele sunt utile pentru efectuarea tragerilor.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, *păstrarea armelor de foc, cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă, sau fără autorizația corespunzătoare.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care arma cu nr. „46661”, de model „ТОЗ-7”, cu țeava ghintuită, care a fost ridicată de la inculpat, să fie confiscată și trecută în contul statului, cu încasarea din contul inculpatului Caragea Ilie în beneficiul statului a

cheltuielilor judiciare în cuantum de 2100 lei, suportate pentru efectuarea expertizei nr. 34/12/1-R-199 din 24 ianuarie 2019.

În motivarea apelului a invocat, că nu este de acord cu soluția primei instanțe cu privire la corpul delict, și anume nimicirea armei de model „TOZ-7”, cu țeava ghintuită după devenirea definitivă a sentinței, deoarece conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-199 din 24 ianuarie 2019, această armă este funcțională și utilă pentru efectuarea tragerilor, iar în temeiul art. 106 alin. (2) lit. e) Cod penal, consideră că această armă urma a fi confiscată și trecută forțat și gratuit în contul statului, în contextul în care au fost prezentate suficiente probe că inculpatul deținea arma în lipsa documentelor necesare.

Menționează acuzarea, că prima instanță nu s-a expus și referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 2100 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-199 din 24 ianuarie 2019, care a fost efectuat după modificările din februarie 2018, invocând prevederile art. 228 alin. (1), (5), 229 alin. (1), (3) Cod de procedură penală.

4. Inculpatul Caragea Ilie a contestat sentința cu apel, solicitând casarea integrală a acesteia cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat, că atât la urmărirea penală, precum și în instanța de judecată a pledat nevinovat, deoarece nu a comis faptele indicate în învinuire, iar vinovăția sa în cele incriminate, nu a fost cert stabilită, or arma de foc și munițiile, care se aflau în casa tatălui său, îi aparțin acestuia – xxxxx.

Relevă inculpatul, că arma și munițiile din casa tatălui său, le-a predat benevol, și astfel consideră că nu urma a fi intentat dosarul penal, or sentința de condamnare are la bază declarațiile martorilor care sunt colaboratori a poliției, și care afirmă contrariul că acestea au fost depistate în timpul efectuării percheziției la domiciliu.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel declarată de către inculpatul Caragea Ilie, și admisă cererea de apel declarată de către procuror cu casarea parțială a sentinței în partea soluționării chestiunii corpurilor delict și a cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, fiind dispusă încasarea de la inculpatul Caragea Ilie în beneficiul statului suma de 2100 (două mii o sută) lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare.

Corpul delict – arma nr. „46661” de model „Toz-7” cu țeava ghintuită, care a fost ridicată de la Caragea Ilie, s-a confiscat în beneficiul statului.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Caragea Ilie în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – *păstrarea armelor de foc, cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă, sau fără autorizația corespunzătoare.*

Consideră instanța de apel, că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea prevăzută la art. 290 alin. (1) Cod penal, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat, că inculpatul Caragea Ilie a săvârșit anume infracțiunea prevăzută la art. 290 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – *păstrarea armelor de foc, cu excepția armei de vânătoare cu țeavă lisă, sau fără autorizația corespunzătoare.*

Referitor la argumentele invocate de către partea apărării, precum că arma de foc și munițiile se aflau în casa tatălui inculpatului, xxxxxx, aparținându-i acestuia, care a decedat în 2018, instanța de apel a menționat, că nu-l exonerează pe inculpat de răspundere penală, or acesta urma să-și legitimizeze dreptul de succesiune asupra bunurilor rămase de la tatăl său, ori cel puțin să declare poliției că arma și munițiile au rămas în casa moștenită.

Totodată, cu referire la argumentul apărării precum că sentința are la bază declarațiile martorilor care sunt polițiști, instanța de apel a reiterat, că polițiștii nu sunt persoane interesate ca inculpatul să fie recunoscut vinovat, dar sunt persoane care și-au exercitat atribuțiile de serviciu, iar la începerea efectuării percheziției care a fost asigurată de un mandat în acest sens, polițiștii l-au informat pe inculpat că poate preda benevol armele și munițiile, ceea ce atestă că inculpatul nu a predat benevol arma și munițiile înainte de începerea percheziției, dar după ce efectuarea acesteia a început, or inculpatul nu a negat că cunoștea despre armă și muniții, și intenționa să obțină autorizație pentru această armă, însă nu a făcut-o dintr-un anumit motiv.

Cu referire la pedeapsa care i-a fost aplicată inculpatului Caragea Ilie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a indicat, că infracțiunea dată este una mai puțin gravă, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, precum și careva temeuri de liberare a inculpatului de răspundere penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin prisma prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care

este mai puțin gravă, că inculpatul nu și-a recunoscut vina, că se caracterizează pozitiv la locul de trai, că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu este încadrat în câmpul muncii, din care motiv aceasta corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă, care va asigura corectarea și reeducarea inculpatului și realizarea scopului pedepsei penale.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat precum că prima instanță a soluționat eronat chestiunea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a menționat, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate de către inculpat, chiar dacă expertiza a fost ordonată de către organul de urmărire penală, or aceasta este o acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina procurorului, dar în același timp reprezintă niște acțiuni care sunt generate de comportamentul ilegal al inculpatului.

În temeiul art. 227 alin. (2) pct. 1) și 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, și reieșind din faptul că s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Caragea Ilie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, iar pentru a stabili acest fapt a fost necesară efectuarea unei expertize specializate, costul căreia este justificat, instanța de apel a conchis de a admite cerința acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Caragea Ilie în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 2100 lei pentru efectuarea expertizei judiciare.

Instanța de apel a menționat cu privire la soarta corpului delict – arma nr. „46661” de model „Toz-7” cu țeava ghintuită, care a fost ridicată de la Caragea Ilie, că potrivit pct. 2 din rubrica „Concluzii” din raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-199 din 24 ianuarie 2019, rezultă că aceasta este în stare de funcționare și poate fi folosită la trageri, din care motive instanța de apel a considerat rezonabilă confiscarea acesteia în beneficiul statului, or nimicirea urma a fi făcută în caz că aceasta ar fi fost defectată sau i-ar fi fost modificată construcția.

6. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Caragea Ilie să fie achitat.

În argumentarea recursului invocă apărarea, că toate probele din dosar demonstrează că arma s-a aflat în casa tatălui inculpatului, Caragea Lazari, care a decedat, iar la baza emiterii sentinței de condamnare, au fost declarațiile polițiștilor care sunt persoane interesate.

Consideră, că după depistarea armei și munițiilor în rezultatul efectuării percheziției din 16 ianuarie 2019, organele de drept urmau să constate proveniența armei și persoana după care este înregistrată.

Menționează apărarea, că la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Caragea Ilie, instanțele de fond au ignorat art. 4 Cod penal, care prevede principiul umanismului, or pentru a pronunța o sentință de condamnare, prin prisma art. 6 alin. (1) CEDO, instanța de judecată trebuia să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârea, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze faptele constatate.

Invocă recurentul prevederile art. 17 CEDO, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească nr. 5 din 19 iunie 2006, concluzionând că prin hotărârile instanțelor de fond, inculpatului Caragea Ilie i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

7. Inculpatul Caragea Ilie, fără a indica un temei concret pentru declararea recursului din cele conținute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar.

În argumentarea recursului invocă, că din lipsa resurselor financiare, instanțele de fond urmau să-i aplice pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Menționează, că din anul 2016 locuiește în casa tatălui său care a decedat în anul 2018, iar arma și munițiile depistate, îi aparțineau acestuia.

În cadrul ședințelor de judecată, avocatul nu a contribuit la demonstrarea nevinovăției sale, și anume nu a solicitat audierea martorilor care să confirme faptul că arma și munițiile îi aparțin tatălui său decedat.

Subliniază, că urmele sale lipsesc de pe armă, iar arma este foarte veche, și astfel intenționa să o înregistreze după sine.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, și anume a celui declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului la 22 noiembrie 2019 – ca fiind vădit neîntemeiat, iar a celui declarat de către inculpatul Caragea Ilie, la 17 ianuarie 2020 – ca fiind depus peste termen, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile

instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

8.1 Cu referire la recursul declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, Colegiul penal atestă, că recurentul pledând pentru achitarea inculpatului Caragea Ilie, invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *2) instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, precum și când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Având în vedere că apărarea nu a motivat recursul prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune asupra acestui temei de casare, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al părții apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Instanța de recurs atestă că deși apărarea își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recursul se fundamentează și pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus,

după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că existența acestei erori nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, argumentele recursului în acest sens urmând a fi respinse.

Cu referire la eroarea de drept prevăzută de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal amintește că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei se atestă, că prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Caragea Ilie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Totodată, la examinarea cauzei de către instanța de apel s-a stabilit, că soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatului Caragea Ilie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, este corectă și întemeiată, fiind constatate toate circumstanțele de fapt și de drept relevante speței.

Având în vedere argumentele apărării prin care se invocă nevinovăția inculpatului, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a conchis, că aflarea armei de foc și a munițiilor în casa tatălui inculpatului, nu-l exonerează pe ultimul de răspundere penală, deoarece acesta urma să-și legitimeze dreptul de succesiune asupra bunurilor rămase de la tatăl său, ori să declare poliției despre faptul că acestea au rămas în casa moștenită.

Totodată, cu referire la argumentul că sentința are la bază declarațiile martorilor care sunt polițiști, instanța de apel corect a reiterat că polițiștii sunt persoane care și-au exercitat atribuțiile de serviciu, și care la începerea percheziției asigurată de un mandat, l-au informat pe inculpat că poate preda benevol armele și munițiile, ultimul predând ulterior începerii percheziției.

Având în vedere motivele ce au stat la baza pronunțării soluției contestate, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma

art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția lui Caragea Ilie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal menționează că judecând apelurile și respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluziile expuse la pct. 5 și 5.1 din prezenta decizie, stabilind că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, iar încălcări de procedură sau încălcări ale drepturilor inculpatului nu au fost stabilite.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reiterează că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, așa cum propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs observă că, criticile formulate de apărare, menționate în pct. 6 din prezenta decizie, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră instanța de apel le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 5.1 din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Din considerentele menționate mai sus, Colegiul penal, constatând neîncadrarea celor invocate în recurs în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia inadmisibilității recursului declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului la data de 22 noiembrie 2019, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Caragea Ilie, la data de 17 ianuarie 2020, Colegiul penal reține următoarele.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Art. 422 Cod de procedură penală prevede că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 16 octombrie 2019 în prezența avocatului Druță Boris și inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 133-136), totodată ultimii fiind înștiințați că pronunțarea deciziei motivate urmează să aibă loc la 13 noiembrie 2019.

Cu toate acestea, instanța de recurs atestă că inculpatul și avocatul acestuia la data stabilită nu s-au prezentat în ședința de judecată, din motive necunoscute. Iar ca urmare, inculpatul Caragea Ilie depunând recursul peste termenul legal prevăzut de lege.

La caz, fiind cu certitudine stabilit că termenul de declarare a recursului în speța dată decurge începând cu 14 noiembrie 2019, ziua imediat următoare datei pronunțării deciziei motivate și a expirat la 13 decembrie 2019, aceasta fiind și ultima zi de depunere a recursului, pe când inculpatul a depus recursul prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” la 17 ianuarie 2020, respectiv cu depășirea termenului de declarare a acestuia.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Colegiul penal menționează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Unul dintre scopurile legii procesuale penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia inadmisibilității recursului declarat de către inculpatul Caragea Ilie la data de 17 ianuarie 2020, din motiv că este declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului și de către inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui Caragea Ilie xxxxx, cel al avocatului Druță Boris în numele inculpatului – ca fiind vădit neîntemeiat, iar cel al inculpatului – ca fiind depus peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 iulie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor